

Борба

СЕДМИЧЕН ОРГАН НА ОКОЛИЙСКИЯ ОФ КОМИТЕТ — ГАБРОВО

редактор: ХР. КОНСУЛОВ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТ

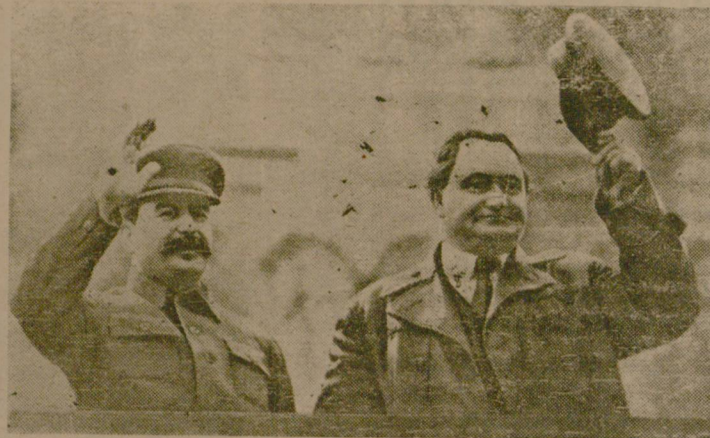
Редактор: М. С. СТЕФАНОВА (Лилияна)

од. V, брой 36

Габрово, 11 юли 1949 г.

Отд. брой 6 лв.

ЗНАМЕНОСЕЦ НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

СТАЛИН И ДИМИТРОВ —

най-здравата връзка между съветските народи и българския народ

Дълбоко ме порази смъртта на Георги Димитров. Умря велик човек, член от семейството на титаните.

Георги Димитров беше твърд комунист-болшевик, защото па-зеше в своето сърдце словото на Лени-на, словото на Сталина.

„Вие се бонте от моите въ-проси, господин министър!“ — ряз-ко и неочаквано каза той в ли-цето на фашисткия диктатор Гьоринг на лайпцигския процес. Ние знаем: с това чрез устата на Димитров сам българския народ така безстрашно издигна своя глас пред лютите врагове.

„В какво е спасението на България?“ — на целия свят про-изнесе Георги Димитров в 1944 г. Ние: с знаем това чрез устата на Димитров се пита сам българ-ският народ, повдигайки се на безпощадна борба против тив проклетата Хитлеристка Гер-мания.

Георги Димитров стана люб-бимец на своята страна, защото всички негови деяния отговаря-ха на вековните надежди и стре-межи на родния му народ: да бъде свободен, да бъде близък приятел на великия руски народ и другите народи на Съветския Съюз, по новому да строи своя живот по социалистическия път.

Всички ни възхищаваха и възхищава успешното изпълне-

ние от българските тру-дящи се на народостопанския план.

Георги Димитров е органи-затор на Отечествения фронт, творец на новата демократична България, знаменосец на бълга-ро-съветската дружба.

Това, което извърши твърди-ят комунист-болшевик Георги Димитров, вечно ще помни бла-годарния му български народ.

Велика е любовта на бълга-рските тру-дящи се към Георги Димитров! Всичко, което им е ка-зано за Димитър Благоев, за Христо Ботев, за работническата младеж и за тру-дящите се в це-лия свят, те пазят в своята памет.

Народът още приживе на Димитров построи в чест на не-гов град, наречен на негово име, но на името на Димитров ще бъде наречена цяла епоха в исто-рията на българския народ, вър-вящ към комунизма.

Украинският народ, както и всички народи на Съветския Съ-юз, заедно с българския народ дълбоко скърбят по повод голя-мата загуба — умрял е непреклон-ния борец за свобода, за щастие на тру-дящото се човечество!

ПАВЛО ТИЧИНЯ

Действителен член на Академията на науките на Украинска ССР и член-кореспондент на Българската Акаде-мия на науките.

(в. Правда, 4 юли 1949 г.)

Делегациите на Габровските тру-дящи се СЕ ПОКЛОНИХА

пред тленните останки на др. Г. Димитров

София. (От нашия пратеник)

Официалната делегация на га-бровските тру-дящи се, в състав 180 души, начело с члена на ЦК и секретар на ОК на БКП др. ИВАН РАЙКОВ и секрета-ря на ОК на БКП др. ПЕНЧО КАРАПЕНЕВ, носеща десетки знамена, портрети и плакати, се поклони срещу 10 юли в 3 часа и 30 м. през ноща пред великия вожд и учител другаря Георги Димитров, полагайки 20 венци от различни масови организации, учреждения, пред-приятия, квартали и села, наче-ло с венеца на ОК на БКП. На почетна стража пред тленните останки на др. Димитров заста-наха 20 души от габровската делегация, членове на бюрото на ОК на БКП, партизани, ята-ци, ударници, начело с др. Ив. Райков, П. Карапенев, Съби Стефанов, баба Зара, Мара Орловска и др. На 10 юли т. г. делегацията участва в стегнат ред и с дисциплина във величествения траурен митинг при полагане тялото на другаря Г. Димитров във

временния мавзолей на площад „9. септември“. С твърда стъп-ка във внушителната манифес-тация пред членовете на ЦК на БКП, пред Министерския съвет, пред Изпълнителното бюро на НС на ОФ и пред чуждестран-ните делегации, габровските представители потвърдиха го-товността и волята на габров-ските тру-дящи се за изпълне-ние на Димитровските заповеди, формулирани от др. ВЪЛКО ЧЕРВЕНКОВ.

Втората група габровски пред-ставители в състав 250 души, която пристигна в София на 9 т. м. по обед, под ръковод-ството на др. ДОЙЧО ДИМИ-ТРОВ, член на бюрото на ГК на БКП и секретар на ГК на ОФ, дисциплинирано, въпреки проливния дъжд и 4 часова чакане в дългите колони на поклонниците, предаде дълбо-ката почит на габровските тру-дящи се пред тленните останки на безсмъртния Димитров. Гру-пата положи около 40 венци и веднага след това отпътува за Габрово.

Лилияна

Двадесет-хиляден траурен митинг изпрати тленните останки на др. Димитров

Голяма и велика е любовта на тру-дящите се към най-ве-ликия син на българския народ, верния ученик на Ленин, не-уморимия съратник на Сталин, твърдия и последователния борец за комунизъм ГЕОРГИ ДИМИТРОВ. Тази любов, при-месена с тежкото чувство на мъка и скръб по жестоката за-

губа, събра на 10 т. м. в 11 часа и половина повече от 20,000 тру-дящи се от Габров-ска и Бичкинска община, които изпълниха площад „Георги Ди-митров“, градината на народ-ното читалище „Априлов Пала-узов“ и околните на площа-да улици, носейки стотици знамена,

(Следва на 4 стр.)

ЖИВОТА МУ — ВДЪХНОВЯВАЩ ПРИМЕР

Цялото тру-дящо се човечество обзето от дълбока скръб. По-на видният деятел на между-народното работническо движение председателя на Министерския съвет на Българската Народно-демократична Република, Генерал-ният секретар на Централния Ко-митет на Българската комунисти-ческа партия Георги Михайлов Димитров.

Името на другаря Димитров е ръжено в нашата страна с дъл-бока любов. Целият героичен об-лик на този прекрасен човек от-варя на най-високата представа за това какъв трябва да бъде ко-виста.

В сърцето на всеки от нас се-жат огнените думи на Георги Димитров, хвърлени от него на лайпцигския процес в лицето на фашизма:

—Аз действително съм възтор-жен последовател и поклонник на комунистическата партия на Съ-ветския Съюз, тъй като тази пар-тия управлява най-великата в света страна, една шеста от земното кълбо, и с нашия велик вожд Сталин начело толкова героично успешно строи социализъм.

Георги Димитров олицетвори в себе си най-благородните черти на българския народ, на работ-ническата класа, неговото мъже-ство, величие на духа, героизма,

той въплоти в себе си безсмърт-ните черти на ленинец.

Опирайки се на най-добрите ре-волюционни традиции на бълга-рската работническа класа, на опита на руските болшевики, на всемирно — историческия опит на Великата Октомврийска социали-стическа революция, Георги Ди-митров сплоти българския народ около Българската Комунисти-ческа Партия и го изведе на пътя, указан от вождовете на тру-дящото се човечество Ленин и Сталин.

В историята на световното ра-ботническо движение неговото име ще остане навеки. Ние знаем, че такива хора не умират, те оста-ват да живеят в нас със своите безсмъртни дела, и те ще дойдат заедно с нас в това прекрасно бъдеще, в името на което те от-дадоха своя живот.

И народът, когато те обичаха повече от своя живот, ще носи техния вечен живот в своето без-смъртие, в своята борба, в своето творческо строителство.

Георги Михайлов Димитров беше велик син на своя народ. И той го обичаше така, както само ко-муниста може да обича народа. Заедно с други другари-прав-дисти ми се случи да се срещна в 1944 година с Георги Михайлов Димитров. Беше дълбока нощ. Ние

разказвахме на другаря Димитров за това, как българските войски встъпиха в бой с немските отстъ-пващи части, поддържайки съкру-шителното настъпление на Съве-тската армия. Наближаваше раз-съмване. Другарят Димитров не ни пускаше. Той ни задаваше въ-проси и, когато ние се затрудня-вахме да си спомним за този или онзи човек или място, където ста-вах боевете, той ни напомняше с такава точност, като че ли сам беше свидетел на тези събития. Ние разказахме на другаря Дими-тров за това, че преминавайки през един малък град, видяхме скулптурен портрет на другаря Сталин, създаден от чер дъб от неизвестен художник. За да се направи такъв портрет, нужно беше най-малко година време. Значи, художникът е направил портрета във време на фашистка-та окупация, подхвърляйки себе си на смъртна опасност.

Георги Михайлов, изслушвайки ни, каза:

—Да, този художник е изразил това, което му е било на сърцето. Аз зная българския народ, добре зная, какво е на сърцето му. Ско-ро вие ще видите сами, че худож-никът е изразил не само своята любов към другаря Сталин, но и любовта на целия български народ.

(Следва на 4 стр.)

ГЕОРГИ МИХАЙЛОВ ДИМИТРОВ

ДИМИТРОВ ЗОВЕ: ЕДИНИ И СПЛОТЕНИ ЗАД ЦК НА БКП

Митинг в завода „Г. Димитров“
Полагане на клетва

Дни на народна скръб и на мобилизация на силите са настанали над работническо Габрово.

Жилищни домове, учреждения, предприятия, обществени сгради са окичени с траурни знамена. В предприятията и витрини на магазините са уредени траурни къртове в памет на великия вожд и учител скупия Димитров.

На 5 юли т. г. във всички предприятия, учреждения и квартали на траурни събрания габровските трудици се положиха единодушно тържествена клетва пред тленните останки, светлата памет и великото дело на своя любим и мъдър вожд и баща **Георги Димитров**, изразявайки своята дълбока преданост и вяра в Димитровския Централен комитет, в другаря Васил Коларов, в героичната Благоево-Димитровска партия.

Особено тържествено беше положена клетвата в завода „Георги Димитров“, където пред подиум украсен с трицветни, червени и траурни знамена, с портретите на Ленин, Сталин и Димитров, с текста на клетвата, се събраха работниците от 6 предприятия, носещи със себе си портрети на др. Димитров, обвити с креп червени и трицветни знамена и плакати с лозунги: „Да изпълним заветите на др. Димитров!“, „Едини и сплотени зад ЦК на БКП!“, „Да живее нашата Димитровска партия!“, „Димитров умря, но ще живее вечно в сърцата ни!“ и др.

Митингът бе открит от др. Слави Анастасов, член на ОК на БКП и директор на ф-ка „Евтим Апостолов“. С едноминутно мълчание, паднали на колена, работниците почетоха паметта на любимия Димитров. След изнесената траурна агитка от девойки бригадирки в завода „Георги Димитров“, членът на ЦК и секретар на ОК на БКП др. **Иван Райков** с пламено вдъхновено слово стана изразител на народната мъка по скъпата загуба, очерта героичния път на др. **Георги Димитров**, спре се на задачите, които др. Димитров е поставил пред българския народ и призова към още по-голяма сплотеност около Димитровския ЦК и към безпощадна борба с всички ония, които биха дръзнали да рушат Димитровското дело. Словото на др. Райков бе изпратено със ставане на крака и кратко мълчание. Ударничката **Първолета Арсениева**, кандидат член на БКП, прочете пламенно текста на клетвата, изслушана от хилядното множество на крака. Всички единодушно с вдигнати юмруци приеха клетвата, едва сдържайки сълзите на очите си. Заредиха се обещания на първата ударничка, носителка на сребърния орден на труда, др. **Гица Цвяткова**, на др. **Нека Вълкова**, бригадирка от бригадата национален първенец „Иордан Ганлев“, на председателя на СНМ при завода др. **Цонко Узун** и децата от общекитието за сираци от борбата против фашизма „**Георги Димитров**“. Насъбраната и натегнала народна мъка даде волност на горещите сълзи, когато др. Райков насълзен целуна детето Ана Станчева, даващо обещание, казвайки му: „Учете се, учете се, мили деца, др. Димитров е между нас“. Младец, стиснал здраво в ръцете си червено знаме, не можеше да спре потока от сълзи върху изпеченото от слънцето лице. Корава работнически сърдце не издържа на този върховен момент.

След този трогателен момент хилядното множество в ред около приготвените 12 маси за час и половина скрепи с подписите си тържествено дадената клетва пред великия Димитров.

В Москва. **Георги Димитров** между великия съветски писател **Максим Горки** и своята майка — героиня **баба Парашкева**

ТИ НАШЕ СИ ЗНАМЕ, ПОБЕДНО

Над Кремл се носят тържествено, бавно
прошалните звуци на хими!
Димитров, по пътя ни води ти славно
прощавай, о, вожде любим!

Във Лайпциг ти твърдо кали се в борбата
и твоят дух беше велик, несломим
и там защити пак родина свята
излезе, Димитров, горд, непобедим!

Над Кремл се носят тържествено, бавно
прошалните звуци на хими!
Димитров, ти наше си знаме победно
Под него със ЦК ний ще се сплотим.

Над Кремл протяжният напев на химна
оглася площада във тъмната нощ —
почивай, Димитров, със слава любими
с векове ще славим т' йощ!

Звънете камбани, пишете сирени,
че, в мъка е целий народ!
А ти не плачи, народе нещастни!
Той жив е — при нас е — великият вожд!

Питомец при общекитието за сираци — **Владимир Кочев**
По случай смъртта на др. Димитров.

МОСКВА В ТРАУР

ОБЩОГРАДСКИ МИТИНГ, ПОСВЕТЕН НА ПАМЕТА
НА **ГЕОРГИ М. ДИМИТРОВ**

Вчера през деня радиото донесе тежката вест: почина **Георги Михайлов Димитров**! С дълбока болка се отзова тази вест в сърцата на москвичани. За съветските хора близък и скъп е **Г. М. Димитров** — мъжествен борец за делото на **Маркс-Енгелс-Ленин-Сталин**.

След завършване на работния ден многочислени колони трудици се отправиха към Автозаводския площад на митинг, посветен на паметта на **Г. М. Димитров**. Към шест часа вечерта просторния площад до край се запълни с народ. Тука се събраха около 40 хиляди трудици се.

Митинга открива секретарят на Московския градски комитет на ВКП (б) др. **И. М. КОЛОТИРКИН**. Той говори:

— Днес, в 9 часа и 35 минути, след продължителна и тежка болест почина видния деятел на международното работническо движение, председател на Министерския съвет на Българската народно-демократична република, генералният секретар на Централния комитет на Българската комунистическа партия, нашият другар и брат **Георги Михайлов Димитров**. Целият живот и плодотворната дейност на другаря Димитров се явяват като пример на беззаветна служба на народа и на най-дълбока преданост на великото дело на **Ленин-Сталин**.

Другарят **Колотиркин**, по поръчение на Московския комитет на ВКП (б) и Московския съвет на депутатите на трудиците се, обяви за открит траурния митинг, посветен на паметта на другаря Димитров.

На трибуната е секретаря на Пролетарския райком на ВКП (б) др. **В. В. Левикин**.
— Смъртта на другаря Димитров е тежка загуба за международното работническо движение. — говори той. — Своя забележителен живот революционер **др. Димитров** посвети на великото дело на **Маркс-Енгелс-Ленин-Сталин**, на борбата за комунизъм. Верен син на българската работническа класа, другаря Димитров от юношеските години взе дейно участие в борбата на пролетариата против

черните сили на реакцията, ставайки един от видните дейтели на международното работническо движение. Другарят Димитров премина суровата школа на пролетарския революционер.

Неговото мъжество и преданост на делото на комунизма с особена сила се проявиха на известния лайпцигски процес. Намирайки се пред заплахата на смъртната присъда, другарят Димитров се изказа пред съда като мъжествен и безстрашен борец за делото на работническата класа, смело разобличи провокациите на хитлеристката клика.

Другарят Димитров в периода на втората световна война води голяма и непрестанна работа по организирането на антифашистките движения в страните, окупирани от немско-фашистките поробители, направляваше борбата на българския народ за свобода и независимост на своята родина.

В следвоенния период той беше вдъхновител и организатор на строителството на социализма в нова, демократическа България. Той смело води българския народ по пътя, указан от **Ленин** и **Сталин**, решително разобличава англоамериканските империалисти, опитващи се да поробят българския народ.

Образът на другаря Димитров, верния съратник на великия **Сталин**, ще живее вечно в нашите сърца и ще вдъхновява трудиците се от целия свят в борбата за демокрация, за мир и безопасност на народите.

Вълнуваща реч произнесе станаховката от 1-ви подшипников завод др. **А. Г. Кувшинова**.

— Многохилядният колектив на 1-ви Държавен подшипников завод, — каза тя, — изразява своята дълбока скръб по повод смъртта на другаря Димитров.

Него знаеха, уважаваха и обичаха трудиците се от целия свят. Самоотвержената борба на българския народ против неговите врагове премина под ръководството на другаря Димитров и доведе българския народ до победа.

При братската поддръжка на своя верен приятел — великия Съвет-

ски Съюз, въпреки вътрешните и външни врагве, България върви към социализъм. Той ще възтържествува на българска земя тъй, както тържествува на нашата родна съветска земя.

Думата се предостави на началник цех от автозавода на името на **Сталин** др. **С. В. Давидов**, който каза:

— Нам, автозаводците, другарят Димитров беше много скъп и близък. Той посещаваше нашите цехове и проявяваше голям интерес към работата в завода. Паметна ще остане срещата с другаря Димитров през миналата година, когато той беше у нас на гости и разгледа нашето производство, запозна се с живота на заводския колектив.

Иказва се секретарят на Ждановския райком на ВКП (б) др. **Е. К. Рагозин**:

— Името на Димитров, верния последовател на **Ленин** и **Сталин**, стана едно от най-популярните и любими имена на видните комунистически дейтели от целия свят.

Другарят Димитров — велик борец за делото на комунизма, верен на учението на **Ленин-Сталин**, отдаде своя живот за делото за освобождаване на българския народ от фашистко иго, на делото за строителство на социализма в своята родна страна, на борбата за мир.

Трудиците се от Москва, заедно с всички съветски народи тежко преживяват загубата на своя любим приятел **Георги Димитров**. Те още по-решително ще се борят за предсрочно изпълнение на петилетката в четири години, ще укрепват икономическата и отбранителната мощ на съветската държава, делото на мира и демокрацията!

Участниците в митинга избраха делегация за полагане венец на гроба на **Г. М. Димитров** от трудиците се в Москва.

Траурният митинг е завършен. Звуци химна на Съветския съюз. Участниците в траурното събрание се отправят към Дома на съюзите, за да отдадат последна почит на **Г. М. Димитров**.

в. Правда, 3 юли 1949 г.
Превел: ХР. К.

КЪЛНЕМ СЕ:

ПРЕДСРОЧНО ДА ИЗПЪЛНИМ ДИМИТРОВСКАТА ПЕТИЛЕТКА

Комунистите от партийната организация при ф-ка „В. Червенков“ давайки клетва — обещание пред ЦК на БКП, обещаваха, междудругото, пред великата памет на др. **Димитров**, незабравим учител и вожд, да изпълнят предсрочно петгодишния народно-стопански план и всички решения на V-ия конгрес на БКП с превръщането в живо дело, които се слагат основите на социализма в родината ни.

ДА ПАЗИМ СВАТО ДИМИТРОВСКОТО ДЕЛО

На 5 т. м. по инициативата на партийната организация при Държавно инд. предприятие „Буря“ Габрово, се проведе голямо траурно събрание по случай смъртта на народния учител и вожд др. **Георги Димитров**.

До трибуната е поставен обвит в траурна лента, бюста на др. Димитров, а от страни обвити в траур, ОРПС-ово и партийни знамена.

Рано преди да почне събранието работниците бързат към лона. Тихо заемат местата си и разговарят за др. Димитров. Лицата на всички се чете тежка скръб по голямата загуба, която претърпя нашето работническо

С едноминутно мълчание бе почетена паметта на др. Димитров.

За живота и делото на верния син на работническата класа говори др. **Борис Максимов**.

Ударничките **Мара Гаврилова** и **Гина Почева** дадоха тържествено обещание — клетва пред безсмъртната памет на др. Димитров, че ще работят с още по-голямо усърдие за изпълнение на Димитровската петилетка. Членовете на СНМ при фабриката обещаха, че ще следват борския път на др. Димитров и ще отлаждат всички сили за построването на социализма в нашата страна.

Изпратиха се телеграми до ЦК на БКП, до др. **Роза Димитрова**, Министерския съвет и ЦК на СНМ, с които работниците поемат дължения да изпълнят заветите на др. Димитров.

Пред тленните останки на безсмъртното дело на др. **Георги Димитров** се положи клетва, която работниците изявяват своя непоколебима воля да следват героичния път, да стоварят юмруци върху всеки реставраторски опит и поглъщане на реакцията и да се сплотят здраво около чиличения ЦК на Благоево-Димитровската партия.

Накрая всички работници пописаха клетвата.

Ст. Първа

ДА ИЗПЪНИМ С ЧЕСТ ДИМИТРОВСКИТЕ ЗАВЕТИ

На 5 юли 1949 година трудиците се от Д. И. П. „Ал. Сталински“ се събраха на траурно събрание по случай смъртта на непрежалимия син на работническата класа, вожд и учител на българския народ, най-изтъннатия ученик на великия **Сталин**, министър-председател на Народната Република др. **Георги Димитров**.

На събранието говори др. **Нацев** за живота и дейността на др. **Димитров**.

Думите на др. **Нацев** бяха изслушани със сълзи в очите на присъстващите, които се заклеха свято да пазят и продължат делото на др. Димитров, сплотявайки се още по-тясно зад чиличения ЦК на БКП и, че светлия образ на др. Димитров вечно ще живее в сърцата ни.

ГЕОРГИ МИХАЙЛОВ ДИМИТРОВ

СКЪПИ УЧИТЕЛЮ, НАШАТА КЛЕТВА Е: НАЧЕЛО С ДИМИТРОВСКИЯ ЦК НА БКП ДА КРАЧИМ СМЕЛО КЪМ СОЦИАЛИЗЪМ

Улиците, фабриките и къщите на с. х. Цонев-мост са окичени с траурни знамена. Дълбока скръб тегне над работническите и селянските сърца. Скръб по загубата на обичания от всички др. Георги Димитров. По този случай на 5 т. м. вечерта се състоя траурно събрание в салона на читалището. Изнесено бе траурно слово от другаря Иван Иванов, който изтъкна голямата загуба и мъка на целия български народ. Др. Иванов подчерта, че делото на др. ДИМИТРОВ ще живее в сърцата на

всички трудящи се, които в сплътени редици ще следват начертания от любимия учител път към изграждане социализма в нашата страна. Ще стоят като гранитна стена зад Партията, ръководена от изпитания Димитровски Централен Комитет. Многобройните посетители с голямото си внимание изразиха любовта си и почитоха светлата памет на учителя, вожд и вдъхновителя на българския народ.

Минко К. Рачев
Дописник на в. „Борба“

ЩЕ МРАЗИМ ВРАГОВЕТЕ НА НАРОДА ЩЕ ОБИЧАМЕ И РАБОТИМ ЗА НАРОДА

На 5 юли 1949 г. в с. Бакоци — Габровско се състоя траурно събрание за почитане паметта на закрилника на трудящия се български народ, любимия вожд и учител на БКП, великия роден син др. Георги Михайлов Димитров. Събранието бе открито със ставане на крака и едноминутно мълчание в знак на дълбока скръб към почивалия вожд и учител др. Димитров.

След това бе дадена думата на др. Кабакчиев от ОК на БКП, който изнесе кратък доклад за живота и дейността на др. Димитров.

Другарката Мара Якова от ОК на БКП — дъщеря на героинята

Баба Зара прочете през сълзи на очи клетвата, която полагат трудящите се от Габровска околия. Ясно личеше възлението на всички присъстващи, които със сълзи на очи, станали на крака изразиха дълбоката скръб към загубата на БКП, на целия български народ и всички прогресивни хора в света др. Георги Димитров.

На края всички масово пристъпиха към подписване на клетвата, с която обещаваха пред ЦК на БКП, че въпреки скъпата загуба те застават още по-твърдо на трудовия фронт, като смело ще следват пътя, начертан от великия син на народа др. Г. Димитров.

Васил Г. Димитров

ЩЕ СПЛОТЯВАМЕ СВОИТЕ РЕДОВЕ ПОД ЗНАМЕТО НА ДИМИТРОВСКИЯ ОФ

На 5 т. м. в кино „Смиренски“ — при отлично посещение на VII и VII „а“ ОФ организации, се състоя голямо траурно събрание в памет на др. Г. Димитров.

Събранието бе открито от др. Г. Никифоров. При гробна тишина бе отдадена заслужена почит към любимия и мъдър вожд. Едри сълзи се отрониха и паднаха по бузите на мнозина беловласи. Жените нездържах сълзите си и сподавани изплакаха своята мъка.

На трубуната излезе др. Пенчо Карапанев, секретар на ОК на БКП, който в продължение на един час обрна в слух цялата зала. В своя доклад обрисова живота на Димитров и ролята, която той играл за освобождението на българския народ от фашизма. „Онова, което др. Димитров направи за българския народ продължи докладчика, това са отличните връзки, които ни създаде с великия СССР и цялото

прогресивно човечество. Благодарение на него, България стана известна на целия свят. Мнозина в другите страни непознават България, но когато кажат страната на Димитров, там е известно за коя страна се говори“.

Завършвайки той каза: „Да продължим делото на най-мъдрия от мъдрите наши вдъхновители и дадем клетва пред паметта му, че ще следваме до край неговото дело“.

Прочетена бе клетвата, изслушана на крака и с вдигнати юмруци. Накрай клетвата бе скрепена с подписите на присъстващите. Изпратени бяха телеграми.

Излъчена бе делегация, която да поднесе от името на кварталите венец пред тленните останки на любимия Димитров при преминаване на влака през гара Г.Оряховица.

Кварталец
7 „а“ на ОФ организация

ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

през годините на първата световна война

СКЪРБ И ОБЕТ

Над цялата страна дълбока скръб цари, на всеки българин сълза в очи блести и тъжни песни се носят на вълни народа за Димитрова тъжи.

Сирени свирят в градове, села — камбани бият в цялата страна и всичко тежка скръб вести: Димитров на смъртния одър лежи.

Жестока болка сърцата разкъсва, защото Димитров го няма сега, но ще го носим в себе си всегда със неговите верни и мъдри слова, —

Него Партията и народа обичат любим учител и вожд го наричат. Ний делото му ще продължим социализъм в страната ще изградим.

Клетва даваме, другарю Димитров, след твоите твърди стъпки да вървим и твоите идеи и мъдри слова на дело в борба да осъществим.

Ирина М. Брадичкова
другарка — Машиностроителен завод-Габрово

ЩЕ ПАЗИМ ЧИСТО ВЕЛИКОТО ЗВАНИЕ ЧЛЕН НА ПАРТИЯТА

На 5 юли 1949 год. служителите при Околийското управление на МВР — Габрово, имаха траурно събрание по случай смъртта на вожд и учителя на нашия народ — др. ГЕОРГИ ДИМИТРОВ.

След избиране бюро за ръководство на събранието беше почетена светлата памет на нашия любим вожд и учител — др. Георги Димитров със ставане на крака и едноминутно мълчание, след което др. Иван Дряновски изнесе доклад за живота и дейността на др. Георги Димитров, като подчерта обичта му към българския народ и неопценимите му заслуги в създаването на нашата Народна Република.

Всички присъстващи комунисти и безпартийни положиха клетва пред ЦК на БКП и пред тленните останки, светлата памет и великото дело на др. Георги Димитров, че ще укрепват неуморно боевото единство в БЛАГОЕВО-ДИМИТРОВСКАТА партия, ще я пазят, като зеницата на очите си и ще държат високо и пазят чисто великото звание — ЧЛЕН НА ПАРТИЯТА, както ни учеше и възпитаваше др. ГЕОРГИ ДИМИТРОВ.

Гласуваха се и се изпратиха съболезнователни телеграми до другарката на др. Георги Димитров — др. Роза Димитрова, Централния комитет на БКП, Министерския съвет и Околийския комитет на БКП — Габрово.

Тотю Д. Тотев
Дописник на в. „Борба“

ДА ДЪРЖИМ ВИСОКО ЗНАМЕТО НА ПРОЛЕТАРСКИЯ ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗЪМ

На 5 юли т. г. в 14:30 часа в ресторант „Хоремаг“ № 1 по инициативата на партийната организация се проведе траурно събрание на служителите при О С П „Хоремаг“ по случай смъртта на нашия мъдър вожд и учител др. Георги Димитров. Присъстваха 95 на сто от членовете. Останалите са в отпуск. Това идва да покаже голямата обич и привързаност към нашия незаменен ръководител. Произнесено бе траурно слово от др. директор Йордан Георгиев, който се спре на делото и заслугите на др. Георги Димитров пред българския народ и цялото прогресивно човечество. След траурното слово присъстващите положиха клетва пред светлата памет и великото дело на нашия вожд и учител.

Излъчена бе делегация от 10 души, които поднесоха венец в на Горна-Оряховица.

Бяха изпратени съболезнователни телеграми.

Асен Петров
Дописник на в. „Борба“

ПОКЛОН ПРЕД ТЕБЕ, УЧИТЕЛЮ!

ТЕЖКА И ГОЛЯМА Е ЗАГУБАТА НИ ВЕЛИКО И БЕЗСМЪРТНО Е ТВОЕТО ДЕЛО

Внушителното поклонение пред тленните останки на великия ДИМИТРОВ на гара Горна-Оряховица

По-вече от 50,000 трудящи се от Горно-Оряховска, Габровска, Търновска, Дряновска, Еленска и Поповска околии са затаили дъх върху широката площ на гара Горна-Оряховица. Напрегнатост и скрито възление, сподавани от дълбока скръб, тегнат над многолюдното множество. Ранните утринни лъчи с пурпурен блясък обляват фасадата на гарата, покритата с червени и трицветни и черни знамена, между които поглежда мъдрият, топъл и любящ поглед на скъпия учител и вожд, бащата на българския народ другаря Георги Димитров. Под нежния допир на тихия вятър търже-

ствено се обвиват около електрическите стълбове по цялото протежение на гарата червени и черни знамена. Бавно излизат от фабричните кумини гъсти облаци дим, пръскащи се във ведрото юлско небе.

„Учителю Димитров, ще следваме неотклонно пътя на борбата, която ти ни остави!“ — към едро написан лозунг са отправени погледи, примрежени от сълзи, на хора, пазящи в сърцата си светлия образ на великия Димитров, вярващи в пълната победа на Димитровското дело, сплотяващи се още по-твърдо около чиличе-

ната БКП и нейния Димитровски Централен комитет.

В тази ранна утрин една мъка, една цел, една мисъл, една воля е събрала пестро многоохлядно множество от малки септемврийчета, опърлени от слънцето бригадири, стегнати народни милиционери, войници и трудоваци, железничари и металици, миньори, текстилци, строители в синьо работно облекло, загубели от полски труд селяни — мъката по любимия Димитров, мисълта да бъдат с него, волята да се заклънат пред светлата му памет. Сто-тици знамена, портрети на скъпия покойник, обвити с траур, венци от свежи балкански и полски цветя, плакати с лозунги: „Ще работим, ще учим и ще се борим по Димитровски!“, „Димитров умря, но ще живее вечно в сърцата ни!“, „Да живее Димитровската партия!“, „Да живее Димитровската дружба между българския и съветските народи!“ и др. за-

силват пестротата на тържествената траурна картина.

Върху заслания с килим от зеленина и свежи цветя перон са поставени бюстове на безсмъртния Димитров, край които са застанали на почетна стража с уверено впити към бъдещето погледи млади бранители на Димитровската Република.

Ние обичаме много другаря Георги Димитров. В минало малцинствата за нищо не ги имаха. Като дойдоха другаря Димитров и Партията, дадох ни пълни права. Сега ни е много мъчно. Но ние ще продължим делото, защото няма разлика между българи и турци. Ялчъннци са и наши врагове. — притискайки тъгата си, стгушил се в множеството, заедно със своите другари, разправя безпартийния Азис Мехмедов Велиев от с. Тантури, Горно-Оряховско, активист на Отечествения фронт в селото.

— Аз такава скъпа жертва

дадох за този човек и за народа. Като чух за смъртта му колко много плаках. Барем десетина години да беше поживял да се порадва, ами то... Каква радост щеше да има... — задавяйки се в майчини сълзи с мъка говори 77 годишната Стефанка Георгева Кискинева, майка на падналия за Димитровското дело партизанин от Горно-Оряховския партизански отряд Димитър Кискиня. — Аз със своя простия си акъл мисля, че не можем си намерим такъв другар. Той беше незаменен другар на народа. Но аз и всички ний ще бъдем куражливи, каквато ме учеше да бъда и моя син преди да бъде убит.

На перона са ръководителите на Партията и Отечествения фронт от близките на Горна-Оряховица градове, начело с члена на ЦК на БКП и секретар на ОК на БКП в Габрово др. Иван (Следва на 4 стр.)

ГЕОРГИ МИХАЙЛОВ ДИМИТРОВ

ЖИВОТА МУ — ВДЪХНОВЯВАЩ ПРИМЕР

(Продължение от 1 стр.)

Член от семейството на титаните

Помълчавайки, той добави:
— Ние с вас сме много щастливи, че живеем в такава велика епоха. Аз съм щастлив, че българският народ така дълбоко разбира кой го спаси и кой му откри пътя към най-великото историческо творчество.

Ние бяхме длъжни да съобщим на Георги Михайлов за загиването на един български другар от ръцете на немските фашисти и у нас не се намери мъжество да му предадем тази тежка вест. Но другарят Димитров изведнаж дойде към един от нас и запита:

— Вие сте били в български части, които сега се сражават с немците. Кажете как воюват българите?

Другарят отговори:

— Ние видяхте една атака на нож. Българите воюват като руснаците. Те не се боят от смъртта.

— Да, — каза другарят Димитров, — нашият народ воюва за велико и право дело, и сега няма такава сила, която би могла да го спре. А този другар, името на когото вие и до сега не сте назо-

вали, също беше много мъжествен човек. Това беше истински комунист. (Другарят Димитров повтори: — Истински комунист!). Това е най-високото, което може да се каже за човека.

И тези думи на Георги Михайлов Димитров звучат сега в сърцето. И болката, и скръбта не са в силите си да заглушат цялата сила, цялата красота на тези думи. Тези думи са озарени от неугасващия пламък на душата на великия син на българския народ, героичен борец за делото на трудящите се от целия свят Георги Михайлов Димитров.

И в тези тежки минути пред нашите очи застава България — градът, носящ името на Димитров, шахтите, носещи името на Димитров, заводите, носещи името на Димитров. Ние виждаме цяла България, целия български народ. И в дните на траур, на всенародна скръб ние говорим вам, наши приятели: да, най-велика загуба понесохме ний, безмерна е нашата обща тъга. Ние загубихме любивия

нашите народи брат и другар. Но делото, за което той отладе своя прекрасен живот, — е безсмъртно.

Във всичките десетия на нашите народи, в тяхното велико историческо творчество вечно ще живее славното име на Георги Михайлов Димитров, безстрашния, неуморим рицар на международното работническо движение, благородния борец за щастието на трудящите се, великия син на българския народ, верния приятел на съветската страна.

Вадим Кожевников
(в. Правда, 3 юли 1949 г.)
Превел: ХР. К.

И ВРЕМЕТО ЖАЛИ ЗА ДИМИТРОВ

Тих юлски дъжд вали! Монотонната песен на машините не спира. Край тях тичат весели работници. Изведнаж зловещия и неспирен писък на фабричната сирена приковава вниманието на всички. Машините замлъкват, работниците излизат във двора. Там др. директор Слави Анастасов, с мъка съобщил вестта за смъртта на др. Димитров. Скръбкова работническите лица. Като бисери бляснаха съзлите по техните очи, а тъмните облаци нависнали над техните глави изсипаха ситен дъжд. И времето скръби за обичния на всички др. Георги Димитров. Голямата скръб удвои силите на работниците. Др. Димитров умря, но той ще живее в нашите сърдца. Като гранична стена ще застанем зад славната Българска Комунистическа партия, ръководена от изпитания **Димитровски Централен Комитет**. Всичките си сили ще дадем, но делото за което др. Димитров даде целия си живот ще осъществим — **социализма** в нашата страна ще изградим. Такова обещание дадохме пред светлата памет работниците от Държавно Индустриално предприятие „Ефтим Апостолов“ — Габрово.

Минчо К. Рачев

Дописник на в. „Борба“

Пред траурния влак на гара Горна Оряховица. Др. Петър Панайотов говори. На снимката от ляво на дясно: Д. Терпешев, М. Нейчев, Маршал К. Е. Ворошилов, В. Червенков, Н. Българенски, А. Югов, Ив. Райков.

Двадесет-хиляден траурен митинг изпрати тленните останки на др. Г. Димитров

(Продължение от 1 стр.)

портрети, венци и плакати с лозунги: „Безсмъртния не може да умре!“, „Ние стоим твърдо зад чиличения Димитровски ЦК на БКП и ще изпълним Димитровските завети!“ и др. Многохилядното множество, притиснато от дълбока тъга, е затаило дъх. Около 12 часа на траурно украсената естрада, край бюста на великия народен вожд и учител, застават на почетна стража членове на ОК и ГК на БКП, начело с др. ДИМИТЪР ВАСИЛЕВ, член на бюрото на ОК на БКП и председател на Околийския народен съвет. Високоговорителите започват предаването на тържеството от София. Над площада гробна тишина. Всеки иска да долови всяка стъпка от последния път на скъпия и роден Димитров.

Започва митинга. Говори др. Вълко Червенков. Димитровските заповеди, които той така ясно и пламенно очерта, се връзаха дълбоко в сърдцата на габровските трудящи се, които свиха корави юмруци, впериха взор към бъдещето и като че ли над площада се възправи величествената фигура на вдъхновяващия към велики подвизи народен вожд др. Георги Димитров. Неговата млада и ободряваща усмивка озари лицата. Неговите пламенни слова вляха нови живителни струи в строителите на социализма. **ИСПОЛИНЪТ НА ЛАЙПЦИГ** е жив — **ТОИ Е В СЪРДЦАТА НА ТРУДОВИЯ БЪЛГАРСКИ НАРОД**.

Над площада вали дъжд. Той обаче, не е пречка да се отдаде последна почит пред тленните останки на великия Димитров. От високоговорителя се чуват пламенните слова на маршал **КЛИМЕНТ ЕФРЕМОВИЧ ВОРОШИЛОВ**, член от Политбюро на ЦК на БКП (б), зам. председател на Министърския съвет на СССР. Той изразява тъгата на съветските народи по скъпата загуба на любимия техен другар и брат **ГЕОРГИ**

МИХАЙЛОВ ДИМИТРОВ, описвайки неговите героични дела.

Зареждат се слова на представители на Москва, Ленинград, Украйна, на комунистическите и работническите партии в Франция, Италия, Румъния, Чехословакия, Полша, Унгария, Швеция, Англия, Норвегия, Дания, Холандия, Швейцария, Испания, Гърция, Аржентина, Австралия, Австрия, Израел, Германия, Венецуела, от Световната федерация на демократичните жени. Думи на чужди езици от четирите краища на земното кълбо, но думи близки, думи за великия и скъп за всички трудящи се в света българския син **ГЕОРГИ ДИМИТРОВ**.

Изведнаж настъпва тишина. Членовете на Политбюро на ЦК на БКП вдигат тленните останки на безсмъртния борец за комунизъм и го поднасят във временния мавзолей.

Целият български трудов народ от градове, села и палатки, по строителни обекти, пада на колена в триминуто мълчание. Звудите на **ИНТЕРНАЦИОНАЛА** и **МАРША НА НАРОДНАТА РЕПУБЛИКА** проехтват тържествено над скърбящата българска земя. Топовни салюти и пушечни залпове, сирени изпращат любимия, мъдрия, великия, безсмъртния Димитров. Милиони сълзи оросяват родната земя.

Габровските трудящи се след повече от 4 часа стоене на крака под ситния дъжд, отново се изправят. Др. ДИМИТЪР ВАСИЛЕВ произнася кратко слово, с което припомня клетвата, дадена пред Димитров.

Траурният митинг единодушно прие и изпрати телеграми до ЦК на БКП, ЦК на ВКП (б), др. Васил Коларов и др. Роза Димитрова, след което бе закрит.

Траурни митинги при масово посещение на населението бяха проведени в центровете на селските райони в Козирог, х. Цонев мост, Топлеш, Елър, Кметовци, Гръблевци, Поповци, Лесичарка, Враблещици и в пълномощничеството на Градския народен съвет с. Гачевци.

ТРАУРНО СЪБРАНИЕ В с. БОЖАНЦИ

На 5 юли т. г. в салона на читалището в с. Божанци се състоя траурно събрание на жителите на селата Божанци и Трапесковци, по случай незаемната загуба за нашия народ със смъртта на вожда и учителя др. Димитров. Събрането бе с небивало до сега посещение.

Р. Стефанов

ПОКЛОН ПРЕД ТЕБЕ, УЧИТЕЛЮ!

ТЕЖКА И ГОЛЯМА Е ЗАГУБАТА НИ ВЕЛИКО И БЕЗСМЪРТНО Е ТВОЕТО ДЕЛО

(Продължение от 3 стр.)

Райков и секретаря на ОК на БКП в Горна Оряховица др. Петър Панайотов. Тук са ударници и рационализатори. В очите им се четат неизразима тъга по Димитров и непреклонна воля за нови победи при изпълнение на Димитровските завети.

Сборният хор на горнооряховските работници запява тихо „Вий жертва паднахте...“ Тъжните и тържествени звуци прелитат над затихналото многохилядно множество. Влакът със тленните останки на великия син на българския народ, любимия и скъп Димитров влиза плавно в гарата. **Прекланят се бойни знамена. Вдигат се чиличени юмруци. Хиляди очи не успяват да задържат съзлите си.** Погледите са устремени напред и жадно се впиват в обикновения с черна и червена коприна вагон

скрил могъщата фигура на народния вожд. Влакът спира. Всички падат на колена. **Поклон пред тебе, скъпи учителю!**

От влакът слизат Маршала на Съветския съюз **Климент Ефремович Ворошилов**, другарката на другаря Димитров **Роза Димитрова**, прикрепяна от сестрата на народния вожд, членове на полит бюро на ЦК на БКП, начело с др. **Вълко Червенков**, председателя на Президиума на ВНС др. **Минчо Нейчев**, членове на Министърския съвет, съветската делегация и др. официални лица, придружаващи тленните останки на др. Димитров.

Секретарят на ОК на БКП в Горна Оряховица др. Петър Панайотов произнася слово, с което изразява мъката на трудящите се по скъпата загуба и тяхната готовност, сплотени около Димитровския ЦК на БКП, да работят за осъществяване на дело Димитровските завети и да водят безпощадна борба против всички, които биха дръзнали да рушат Димитровското дело.

— **Ние си представяме вечната и нерушимата дружба между Големия брат — съветските народи и Малкия брат — българския народ такава, каквато беше нерушимата дружба и братство между другаря Сталин и неговия верен съратник др. Георги Димитров.** — пламенно подчертава между другото др. Панайотов. — **Нас Димитров ни е учил: Дружба за дружба! Вярност за вярност! Скъпи съветски другари, предайте на Съветските народи и лично на другаря Сталин, че народа от Горно-Оряховска, Търновска, Габровска, Дряновска, Еленска и Поповска околии се кълне пред светлата памет на др. Димитров, да не позволи на враговете да минират нашата вечна и нерушимата дружба със Съветските народи. Няма и не може да има сила, която да ни откъсне от Великия Съветски Съюз.**

Обръщайки се към членовете на политбюро на ЦК на БКП, др. Панайотов произнася клетвата: обещание на трудящите се от представените на гарата околии.

— **Ние ще бъдем още по-бдителни и безпощадни срещу проявите на трайно костовщината и всички антисъветски националистически уклонове. Ние ще се сплотим още по-крепко около Централния Комитет и правителството и ще продължим борбата за предсрочно изпълнение на Димитровската петиция!**

Палещите слова отекват дълбоко в хилядите сърдца, свиват корави юмруци и чертаят красивата картина на бъдещето, над което свети великото дело на безсмъртния Димитров.

— У вас партията е добра. Тя е родила забележителни хора. Вашите мисли, казани тук, също са забележителни. У вас и хората и страната са забележителни. С такава партия с такъв народ делото на Димитров ще живее. — каза маршал Ворошилов в отговор на пламенното слово на др. Панайотов. Звудите на „Хей славяни“ съпровождат съдържателните думи на скъпия гост.

От името на БЗНС др. Атанас Върбанчев дава обет пред паметта на др. Димитров, че сдружените земеделци ще продължат неговото дело и ще работят за здравата и нерушимата дружба между работници и трудящи се селяни.

Гостите отново заеха местата си във специалния влак. Трите локомотива, украсени с любов от горно-оряховските железничари с обвития в черно и червено портрет на др. Георги Димитров и с червени и черни знамена, бавно потеглят със скъпия товар, под звуците на обединяващите силите на всички трудящи се в света марш на Интернационала, чийто генерален секретар бе дълги години великия Димитров. **Отново се дигат стоманени юмруци, отново се свеждат стотици знамена, отново се впиват уверени светли погледи към грегания в бъдещето светъл лик на самоотвержения вожд.**

Влакът замина, но Димитров остава за винаги в сърдцата на хилядния трудов народ. Под хлябска на юлското слънце светят релсите към бъдещето на социалистически комунизъм.

Г. Оряховица, 6 юли 1949 г.
Хр. Консулов, Г. Генев